

På Island dansar fortfarande älvorna

(FAIRIES
IN
ICELAND)

Huldror och älvor ligger bakom de oförklarliga störningar som det isländska vägväsendet i sommar har råkat ut för i samband med anläggningen av en ny väg nära staden Akureyri på norra Island. Det anser människorna som bor där och chefen för det naturhistoriska museet i Akureyri, Helgi Hallgrímsson är benägen att ge dem rätt.

– Det finns så många saker i naturen som vetenskapen ännu inte kan förklara, säger Hallgrímsson, som i många år samlat berättelser om älvor och huldror från människor som råkat dem.

– De som kommer och berättar att de sett älvor eller huldror är ärliga människor, och de flesta av dem trodde inte alls på att dessa varelser fanns innan de själva träffade på dem, säger han.

När det gäller det nya vägbygget tror många akureyribor att

vägen kommer att gå i utkanten av ett område som är rikt på älvor. När då plötsligt t ex en grävskopa slutar fungera utan att man kan hitta något fel på den eller arbetare vid bygget insjuknar på oförklarligt sätt, ja, då är det älvorna som är framme. Och det är inget konstigt med det, tycker akureyriborna som har varit med om en liknande händelse för drygt 20 år sedan.

Hamnbygge hindrades

Det var 1962 då Akureyri skulle få en ny hamn. Det blev nödvändigt att spränga bort några klippor. Men hur man än bar sig åt, så hände det alltid något så att sprängningarna inte kunde genomföras. Utrustningen fungerade perfekt det ena ögonblicket, men var helt oanvändbar i nästa stund. Arbetare skadades eller insjuknade just som man skulle till att spränga.

Då kom en ung man från Akureyri, Olafur Baldursson, till myndigheterna och förklarade att det hela berodde på att det fanns älvor just på det ställe där man ville spränga. Han erbjöd sig att

medla mellan myndigheterna och älvafolket. Akureyris myndigheter tackade ja, och så småningom nådde man en överenskommelse och hamnen anlades utan fler störningar.

Nej, detta är ingen tidningsanka i sommarens nyhetstorka. Allt bekräftas än i dag av myndigheterna i Akureyri.

Älvor ger grönska

Älvorna håller bara till på vissa platser på Island. De visar sig nästan enbart i fuktigt väder och vissa människor tycks ha större förmåga än andra att få syn på dem.

De flesta rapporterna om möten med älvor har Hallgrímsson fått från området kring Eyjafjorden där Akureyri är beläget. I Akureyri finns det folk som har sett älvornas egen by med hus och allt på den klippiga fjordstranden mitt emot staden. Några har till och med bevittnat när fartyg förda av älvor har lagt till i älvornas egen hamn.

Hallgrímsson utesluter inte att älvornas närvaro i Eyjafjordsområdet är orsaken till att detta är

ett av Islands bördigaste jordbruksområden och nästan det enda ställe där det finns ymnig skog. Älvorna har ju, påpekar han, mycket gröna fingrar.

Gåva från älva

Älvorna har vid många tillfällen skänkt dyrbara gåvor åt människor de fattat tycke för. Mest känd är troligen en duk som numera förvaras på nationalmuseet i Reykjavik och som kallas älvkvinnoduken från Burstafjäll.

Enligt legenden fick länsmannens hustru på gården Burstafjäll i Vopnafjörður i östra Island duken av en älva som hon hjälpt vid en besvärlig förlossning.

– Duken är förvisso unik, säger riksantikvarien Thor Magnusson. Men förr i världen var det ganska vanligt att man påstod att sällsynta föremål kom från älvorna när man inte på annat sätt kunde förklara deras ursprung. Magnusson tror själv inte på älvor och huldror.

– För min del anser jag att folk som tror sig se älvor och huldror har något fel på ögonen, säger riksantikvarien.